

KAPITOLA 9 Zobrazení ocenění jmění do účetnictví

9.1 Okamžik zobrazení do účetnictví

Okamžikem zaúčtování znaleckého ocenění jmění zanikající či rozdělované společnosti je rozhodný den přeměny. Protože však rozhodný den může předcházet přípravu projektu, nebo jí následovat, mohou se tedy i měnit okamžiky zaúčtování ocenění.

9.1.1 Rozhodný den navazuje na rozvahový den ocenění jmění

Pokud se rozhodný den shoduje se dnem otevření účetních knih, který následuje po rozvahovém dni pro ocenění jmění zanikající společnosti (tj. technika „po staru“), zanikající účetní jednotka účtuje k rozhodnému dni o ocenění majetku a závazků reálnou hodnotou, a to po otevření účetních knih. Majetek a závazky této společnosti tak budou od rozhodného dne v jejích účetních knihách oceněny dle znaleckého posudku. Veškeré úbytky majetku pak budou při spotřebě vstupovat do výsledku hospodaření již v novém ocenění.

Při této alternativě účetní jednotky zúčastněné na přeměně otevírají účetní knihy k rozhodnému dni přeměny a vedou účetnictví samostatně od rozhodného dne do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku (podle § 17 odst. 3 zákona o účetnictví). Pokud bude sestavena mezitímní účetní závěrka v procesu přípravy přeměny, obsahuje pak tato závěrka již přeceněné hodnoty aktiv, závazků a vlastního kapitálu.

Nástupnická účetní jednotka při úspěšně dokončené fúzi, tedy ke dni zápisu fúze do obchodního rejstříku, upraví své účetnictví tak, že jej spojí s účetnictvím zanikající společnosti, a to s účinky od rozhodného dne.

Nástupnická účetní jednotka při přeměně společnosti účtuje ke dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku s účinky od rozhodného dne – podle technických podmínek, které velmi často silně ovlivňují způsob spojení účetnictví – zejména tyto účetní operace:

- převzetí aktiv, pasiv, nákladů a výnosů zanikající společnosti;
- použití vlastního kapitálu zanikající společnosti k převodu do vlastního kapitálu nástupnické společnosti tak, aby došlo k souladu se zahajovací rozvahou a projektem fúze.

Tato část představuje zejména použití oceňovacího rozdílu vykázaného v položce pasiv zanikající společnosti *A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací*, pokud jeho rozdělení do ostatních položek vlastního kapitálu upravuje projekt fúze či je zapracováno do zahajovací rozvahy a popsáno v komentáři k zahajovací rozvaze.

9.1.2 Rozhodný den nenavazuje na rozvahový den ocenění jmění

Pokud je rozhodný den vzdálen od rozvahového dne ocenění jmění, pak nastává situace, kdy mezi oceněním jmění a jeho zaznamenáním do účetnictví může uběhnout řada měsíců. Není už dále podstatné, zda se rozhodný den shoduje, či nikoliv se dnem zápisu fúze do obchodního rejstříku. Protože ale bude toto řešení praktické, lze předpokládat, že pokud již společnosti rozhodnou o odsunu rozhodného dne od okamžiku ocenění, budou se snažit o spojení s právními účinky.

Pokud se tedy rozhodný den shoduje se dnem zápisu fúze do obchodního rejstříku, nástupnická účetní jednotka účtuje o majetku a závazcích (které převzala od zanikající společnosti), a to v ocenění reálnou hodnotou, po otevření svých účetních knih. Zanikající účetní jednotka sestaví konečnou účetní závěrku v historických cenách a o ocenění majetku a závazků reálnou hodnotou neúčtuje.

Protože ale došlo v mezičase (mezi rozvahovým dnem pro ocenění a rozhodným dnem fúze) k řadě účetních operací spojených s běžným životem zanikající účetní jednotky, může dojít k tomu, že ocenění jmění a skutečný stav majetku a závazků nebudou shodné.

Tento nesoulad je řešen v rovině obchodněprávní a v rovině účetní.

Obchodněprávní rovina spočívá v tom, že pokud k datu konání valné hromady zúčastněné společnosti jsou statutárnímu orgánu známy skutečnosti, že došlo ke změně v hodnotě jmění jakékoliv zúčastněné společnosti na fúzi, pak musí o tom informovat společníky. Ti mají možnost odmítnout schválit projekt fúze a celá transakce se nerealizuje. Pokud přesto společníci projekt fúze schválí, pak už musí účetnictví zachytit spojení podniků.

Základním problémem je to, že zvolené účetní řešení je zcela podřízeno koncepci obchodního práva. Není důvod se tomu příliš divit, protože tato koncepce prolíná nejen české účetnictví, ale i národní úpravy účetnictví okolních evropských států. Jako příklad této provázanosti je možno uvést vazbu mezi výší základního kapitálu zapsaného v obchodním rejstříku a základního kapitálu zachyceného v účetnictví. Výše základního kapitálu uvedená v obchodním rejstříku kapitálové společnosti musí být zaúčtována v účetnictví v pasivech a vykázána v účetní závěrce. Pokud emise nových podílů odpovídá ocenění jmění zanikající společnosti, které může být až 12 měsíců staré, pak může dojít k tomu, že dojde k nesouladu mezi potřebou vykázat navýšený základní kapitál, kterému ale nebude odpovídat hodnota aktiv získaných od zanikající společnosti, v podstatě jako nepeněžitý vklad nových vlastníků.

Na této koncepci je nejčastěji kritizováno to, že volba určité obchodněprávní formy transakce spojování podniků vede k určité podobě účetního zobrazení a jiná podoba obchodněprávní formy transakce povede k jinému účetnímu zobrazení. Zobrazení v účetnictví je pak závislé na volbě právní podoby transakce.¹⁷

¹⁷ PELÁK, J. Některé aspekty účetnictví fúzí v ČR. In: MOKOŠOVÁ, D., HORA, M. (ed.) *Účetnictví v procesu světové harmonizace*. Mariánská: Ekonomická univerzita v Bratislavě, 2006, s. 194–201.

Způsob účetního řešení je ve vyhlášce popsán dosti benevolentně a ponechává se na rozhodnutí účetní jednotky, jakou metodu zvolí pro ocenění aktiv, a zda si nechá zpracovat druhé znalecké ocenění. Bude tak velmi často otázkou dalších nákladů, vyšší pracovní a zvýšené pečlivosti účetní jednotky či důslednosti auditora to, aby se v účetnictví spojených podniků po fúzi neobjevily některé závažné nedostatky jako nadhodnocení aktiv či nesprávné vykázání neexistujících položek v aktivech (goodwill, oceňovací rozdíl k nabytému majetku) a tomu odpovídající nesprávná výše vlastního kapitálu.

Jak tedy postupovat? Nejprve je nutno mít k dispozici údaje konečné účetní závěrky zanikající společnosti a posoudit (na úrovni nástupnické společnosti), zda došlo k významným změnám ve struktuře aktiv a závazků a zda je vhodné nechat zpracovat druhý znalecký posudek, který by „zkontroloval“ stav jmění k rozhodnému dni. Ve vazbě na zvolenou metodu aktiv jsou pak možné následující alternativy.

9.2 Přecenění v oblasti aktiv

Pro zaúčtování přecenění se předpokládá využití techniky goodwillu nebo oceňovacího rozdílu k nabytému majetku, což uvádí vyhláška v ustanovení § 54 odst. 2, když odkazuje na využití ustanovení § 24 odst. 3 písm. a) bod 1 a 2 zákona o účetnictví.

Goodwill vzniká, je-li k dispozici výnosové ocenění jmění (tj. ocenění, kde je výsledná hodnota tvořena jedním číslem) a zároveň máme k dispozici také položkové ocenění majetku a závazků, které tvoří dané jmění. Pokud od hodnoty všech oceňovaných položek majetku odečteme hodnotu všech oceňovaných položek závazků, získáme – zjednodušeně řečeno – hodnotu jmění stanovenou substanční metodou ocenění. Výsledek ocenění dosažený výnosovou metodou se ve většině případů liší od výsledku ocenění dosaženého substanční metodou. Goodwill pak představuje rozdíl mezi hodnotou dosaženou výnosovým oceněním a hodnotou získanou substančním oceněním.

V praxi se při účtování postupuje tak, že se nejdříve k jednotlivým složkám majetku a závazků přiúčtuje hodnota přecenění (tj. rozdíl mezi tržní cenou a stávající účetní hodnotou konkrétního aktiva), se souvztažným zápisem do položky *A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací* ve vlastním kapitálu. Následně pak dojde k vyčíslení a zaúčtování goodwillu, opět se souvztažným zápisem do položky *A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací*.

Goodwill se na základě ustanovení § 6 odst. 3 písm. d) vyhlášky odpisuje rovnoměrně od rozhodného dne přeměny, a to po dobu 60 měsíců. Odpisovat goodwill je možno i po dobu delší než 60 měsíců, což musí být zdůvodněno v příloze k účetní závěrce. Goodwill vzniklý při přeměně nemá daňové dopady, odpisuje se pouze účetně.

Oceňovací rozdíl k nabytému majetku je podle ustanovení § 7 odst. 10 vyhlášky představován rozdílem mezi hodnotou ocenění majetku podle posudku znalce (většinou zpracovaného za využití výnosové metody ocenění) a součtem stávajících účetních hodnot majetku po odečtení součtu stávajících účetních hodnot závazků.

Zaúčtování přecenění pomocí oceňovacího rozdílu k nabytému majetku je jedno-dušší než zaúčtování goodwillu, neboť postačí jediný účetní zápis, kdy účtujeme vypočítanou hodnotu oceňovacího rozdílu k nabytému majetku do aktivní položky *B.II.3. Oceňovací rozdíl k nabytému majetku* se souvztažným zápisem do pasivní položky vlastního kapitálu *A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací*.

Oceňovací rozdíl k nabytému majetku se na základě ustanovení § 7 odst. 10 vyhlášky odpisuje rovnoměrně, od rozhodného dne přeměny, po dobu 180 měsíců. Pokud nejsou součástí nabytého majetku aktiva s dobou použitelnosti delší než 15 let (tj. nemovitosti), může účetní jednotka rozhodnout o době odpisování oceňovacího rozdílu k nabytému majetku kratší než 180 měsíců. Takový postup pak odůvodní v příloze k účetní závěrce. Oceňovací rozdíl k nabytému majetku vzniklý při přeměně nemá daňové dopady, odpisuje se pouze účetně.

Při rozhodování, kterou variantou zaúčtovat přecenění při přeměně, je důležité si uvědomit, jaké budou dopady odpisů oceňovacího rozdílu k nabytému majetku nebo goodwillu do výsledku hospodaření společnosti. Bylo-li například přecenění znalcem oproti původním účetním hodnotám vysoké a zvolíme-li metodu oceňovacího rozdílu, může při prodeji jednotlivých aktiv docházet k vysokým účetním ziskům, v dalších letech pak naopak při odpisování oceňovacího rozdílu k účetním ztrátám.

9.3 Zobrazení v oblasti pasiv

Vyhláška pro zaúčtování přecenění do pasiv rozvahy obsahuje několik speciálních položek. Jedná se o položky zaříděné do skupiny *A.II.2. Kapitálové fondy*:

- A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací*
- A.II.2.4. Rozdíly z přeměn obchodních korporací*
- A.II.2.5. Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací*

Položka *A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací* (dříve používané číslo syntetického účtu 418) obsahuje rozdíly mezi oceněním majetku a závazků v účetnictví zanikající účetní jednotky a oceněním jmění při přeměně společnosti k rozvahovému dni pro ocenění.

Položka *A.II.2.4. Rozdíly z přeměn obchodních korporací* obsahuje rozdíly z rozvahových operací vzniklé například vyloučením vzájemných pohledávek a závazků nebo rozdíly vzniklé z vyloučených aktiv a pasiv, která se v souladu s vyhláškou a zákonem o účetnictví nevykazují (při přeshraničních fúzích). V účtovém rozvrhu v příloze knihy je k této položce zvolen účet 417.

Od roku 2012 zavedená položka *A.II.2.5. Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací* se používá, pokud rozhodný den nenásleduje po účetní závěrce použité pro ocenění jmění zanikající či rozdělované společnosti. V účtovém rozvrhu v příloze knihy je k této položce zvolen účet 416.

9.4 Problémy při zastarání ocenění jmění

Dále budou rozebrány problémy, které vznikají tehdy, pokud bude rozhodný den následovat po přípravě a schválení dokumentů, tj. bude nejčastěji spojen s právními účinky.

9.4.1 Metoda s goodwillem

Nástupnická společnost nejprve musí stanovit individuální ocenění majetku a závazků, které byly vykázány k rozvahovému dni závěrky, jež byla použita jako podklad pro ocenění jmění, a vypočítat výši goodwillu (do aktiv) a oceňovacího rozdílu (do pasiv), který by byl vykázán na položce *A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací*, pokud by rozhodný den byl shodný se dnem otevření účetních knih bezprostředně následujícím po rozvahovém dni pro ocenění.

Touto cestou se zjistí výše vlastního kapitálu, který celý může být použit nástupnickou společností na zvýšení základního kapitálu. Tento postup není možno doporučit, je však zákonem o přeměnách dovolen (§ 89 odst. 3 pro s. r. o., § 105 pro a. s. umožňují zvýšení základního kapitálu o celou hodnotu jmění stanovenou znalcem). Proto účetní předpisy předpokládají, že bude ocenění jmění promítnuto do účetnictví v původní hodnotě, tedy že dojde k navýšení vlastního kapitálu zaúčtováním fondu z přecenění do položky *A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací*. Změny ve struktuře aktiv (zjednodušené úbytky aktiv) budou vést k tomu, že části oceňovacích rozdílu zahrnutých do položky *A.II.2.3.* již nejsou obsaženy v aktivech společnosti. Tomu pak musí odpovídat další kroky, které musí vést ke korekci položky *A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací*, ovšem ne jejím prostým snížením, ale samostatným řádkem v pasivech rozvahy. Prosté snížení fondu z přecenění by ohrozilo možnost vyjádřit základní kapitál v maximální výši dle znaleckého ocenění, anebo by bylo nutno účtovat o vzniku jakési „ztráty z fúze“.

Zavedení samostatné korekční položky *A.II.2.5. Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací* je v podstatě jakousi obdobou německé možnosti vykázání ztráty z fúze (*Verschmelzungsverlust*). Podle Knüppela¹⁸ „pokud hodnota vydaných akcií přesahuje nominální hodnotu vlastního kapitálu, což je způsobeno převzetím účetních hodnot aktiv, pak dojde ke vzniku ztráty z fúze. Tato možnost je sice obchodněprávně přípustná, zatíží však nástupnickou společnost v dalších letech tím, že omezuje možnost rozdělení zisku pro akcionáře, a to tak dlouho, dokud není z běžných zisků celá ztráta z fúze pokryta“.

Postup v českém účetnictví je tedy ten, že účetní jednotka zjistí, jaká aktiva, závazky a vlastní kapitál byly vykázány, v konečné účetní závěrce zanikající společnosti, a zjistí rozdíly, tj. úbytky aktiv i úbytky souvisejících oceňovacích rozdílu.

¹⁸ KNÜPPEL, M. *Bilanzierung von Verschmelzung nach Handelsrecht, Steuerrecht und IFRS*. Berlin: Erich Schmidt Verlag, 2007, s. 248.

Fond z oceňovacích rozdílů vykázaný v pasivech v položce A.II.2.3. v té části, která se vztahuje k úbytkům majetku a závazků v období mezi rozvahovým dnem pro ocenění a rozhodným dnem, se tedy koriguje prostřednictvím účtu vykazovaného v položce A.II.2.5. *Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací*. Zde budou zachyceny ty oceňovací rozdíly, které se vztahují k úbytkům majetku a závazků, jež nastaly v období ode dne následujícího po rozvahovém dni pro ocenění až do rozhodného dne. Tuto položku je nutno posuzovat v souvislosti s vykázaným hospodářským výsledkem společnosti (ziskem či ztrátou) ke konci účetního období.

Pokud např. původní hodnota aktiva k datu ocenění jmění činila 50, znalecké ocenění by činilo 80 a dojde k prodeji tohoto aktiva za prodejní cenu 80, pak dosažený zisk ve výši 30 bude součástí hospodářského výsledku. V účetnictví nástupnické společnosti by se měla projevit hodnota 30 jako přecenění tohoto aktiva na položce A.II.2.3., dále pak korekce -30 na položce A.II.2.5. V tomto modelovém případě může být z položky A.II.2.3. navýšen základní kapitál nástupnické společnosti, korekční položka A.II.2.5. bude vyrovnána oproti vzniklému zisku.

9.4.2 Metoda s oceňovacím rozdílem k nabytému majetku

Pokud účetní jednotka zvolí postup ocenění majetku a závazků reálnou hodnotou způsobem ocenění podle § 24 odst. 3 písm. a) bod 1 zákona o účetnictví, tedy převzetí účetních hodnot zaniklé společnosti a vyčíslení souhrnného oceňovacího rozdílu k nabytému majetku, který se vykazuje v aktivech v položce B.II.3., pak vyhláška dovoluje alternativu, že nástupnická společnost ve svém účetnictví o položce A.II.2.5. *Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací* neúčtuje.

Poněkud překvapivě tak při použití oceňovacího rozdílu k nabytému majetku za účtuje nástupnická společnost k rozhodnému dni přecenění majetku a závazků zanikající společnosti podle znaleckého posudku, které je již poněkud staršího data. Pokud by byl zpracováván k rozhodnému dni nový znalecký posudek na ocenění jmění, na jehož základě by byla identifikována změna hodnoty položky oceňovacího rozdílu k nabytému majetku, účetní jednotka promítne tuto změnu do položky oceňovacího rozdílu k nabytému majetku, souvztažně se zápisem do položky A.II.2.5. *Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací*. Tedy při použití techniky oceňovacího rozdílu k nabytému majetku představuje dodatečné účtování pouze v případě, že bude k rozhodnému dni zpracován nový znalecký posudek na ocenění jmění. Jinak se položka A.II.2.5. *Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací* při této technice nepoužije.

9.4.3 Příklad zobrazení poklesu hodnoty jmění¹⁹

Společnost zanikající v důsledku fúze sloučením ve svém účetnictví v poslední řádné účetní závěrce vykazovala pouze dva majetky – majetek A v ocenění 50,

¹⁹ Příklad vychází z článku SKÁLOVÁ, J. Změny účetních předpisů od 1. ledna 2012 ve vazbě na přeměny. *Auditor*. 2012, č. 1, s. 16–19.

majetek B v ocenění 50 a vlastní kapitál ve výši 100. K tomuto datu činilo ocenění jmění znalcem 180. Pro účely zjednodušení společnost nevykazuje žádné závazky, ani není účtováno o odložené či splatné dani.

Pokud by společností zvolily rozhodný den následující po datu účetní závěrky použité pro ocenění jmění zanikající společnosti znalcem, mohla by zanikající společnost zaúčtovat k rozhodnému dni do svého účetnictví přecenění jmění, o to buď položkově s vyčíslením goodwillu, nebo s použitím oceňovacího rozdílu. Takto přeceněná aktiva a pasiva by následně byla převzata nástupnickou společností ke dni zápisu fúze do obchodního rejstříku, ale s účinky od rozhodného dne. Následující rozvahy zobrazují dopad obou alternativ.

Přeceněná rozvaha s využitím oceňovacího rozdílu k nabytému majetku:

Aktiva		Pasiva	
Majetek A	50	Původní vlastní kapitál	100
Majetek B	50	A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací	80
Oceňovací rozdíl k nabytému majetku	80		
Aktiva celkem	180	Pasiva celkem	180

Přeceněná rozvaha s využitím goodwillu:

Aktiva		Pasiva	
Majetek A	70	Původní vlastní kapitál	100
Majetek B	80	A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací	80
Goodwill	30		
Aktiva celkem	180	Pasiva celkem	180

Pokud však zúčastněné společnosti rozhodnou o tom, že rozhodný den spojí s právními účinky fúze, pak bude přecenění účtováno do účetnictví až k rozhodnému dni, který bude od data ocenění jmění vzdálen řádově několik měsíců.

V běžném životě společnosti může dojít ke změnám ve struktuře majetku a závazků. Pro názornost bude dále zvolena poněkud mimořádná situace.

Majetek B byl zničen požárem a dle šetření policie bylo zjištěno, že se jednalo o vznik požáru z nedbalosti zaměstnanců společnosti. Došlo tak k vyřazení majetku B v účetní hodnotě 50, což vedlo ke vzniku ztráty společnosti. Náhrada této škody od zaměstnanců není v účetnictví zobrazena, její výše získaná od zaměstnanců bude minimální.

Společnosti mají v této situaci možnost od plánované fúze odstoupit. Pokud se však vlastníci rozhodnou fúzi realizovat, pak dopady vzniklé situace do zahajovací rozvahy nástupnické společnosti mohou být odlišné podle toho, zda společnost zvolila metodu položkového ocenění s vyčíslením goodwillu, nebo zda společnost

zvolila metodu oceňovacího rozdílu. Při využití oceňovacího rozdílu k nabytému majetku – v této alternativě může být vypočten původní oceňovací rozdíl k nabytému majetku – rozvaha bude vypadat následujícím způsobem.

Zobrazení v účetnictví k rozhodnému dni s oceňovacím rozdílem:

Aktiva		Pasiva	
Majetek A	50	Původní vlastní kapitál	100
Majetek B	0	A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací	80
Oceňovací rozdíl k nabytému majetku	80	Ztráta za běžné účetní období	-50
Aktiva celkem	130	Pasiva celkem	130

Lze se však domnívat, že došlo k nesprávnému nadhodnocení sumy aktiv. Pokud by k rozhodnému dni byl zpracován nový znalecký posudek (jak umožňuje vyhláška), bylo by možno provést úpravu výše položky v aktivech – oceňovacího rozdílu k nabytému majetku – a použili bychom v pasivech položku *A.II.2.5. Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací*.

Například znalecký posudek k rozhodnému dni fúze ocenil jmění společnosti na 100. Z tohoto důvodu by došlo ke snížení hodnoty oceňovacího rozdílu a dopady do rozvahy by byly následující.

Zobrazení v účetnictví k rozhodnému dni dle nového znaleckého posudku:

Aktiva		Pasiva	
Majetek A	50	Původní vlastní kapitál	100
Majetek B	0	A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací	80
Oceňovací rozdíl k nabytému majetku	50	A.II.2.5. Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací	-30
		Ztráta běžného období	-50
Aktiva celkem	100	Pasiva celkem	100

V pasivech je vykázána původní výše položky A.II.2.3. ve výši 80, se kterou mohlo být počítáno pro zvýšení základního kapitálu nástupnické společnosti. Položka snížení původního ocenění doložená druhým posudkem znalce je vykázána v A.II.2.5. V popisovaném případě jde o část oceňovacího rozdílu, který se týkal majetku B a je zobrazen v pasivech v položce A.II.2.3. Ztráta ve výši 50 pak představuje skutečnou ztrátu majetku B.

Při položkovém ocenění je zřejmé, že oceňovací rozdíl ke zničenému majetku činil částku 30, která tedy bude vykázána jako snížení celkového původně vyčísleného přecenění. Tato „ztráta“ bude zobrazena v položce A.II.2.5.

Vyžití goodwillu

Zobrazení v účetnictví k rozhodnému dni s goodwillem:

Aktiva		Pasiva	
Majetek A	80	Původní vlastní kapitál	100
Majetek B	0	A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací	80
Goodwill	20	A.II.2.5. Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací	-30
		Ztráta běžného období	-50
Aktiva celkem	100	Pasiva celkem	100

Tento postup byl zvolen do vyhlášky z toho důvodu, že celé ocenění jmění v původní výši 180 může být použito nástupnickou společností na zvýšení základního kapitálu. Proto jako samostatná položka (A.II.2.5.) mají být vykázány změny ve výši jmění od okamžiku ocenění (k datu poslední řádné účetní závěrky) do rozhodného dne. Pokud by tedy nástupnická společnost zvyšovala základní kapitál o 180, doje k přeúčtování původního základního kapitálu zanikající společnosti a položky A.II.2.3. do základního kapitálu nástupnické společnosti. Tento postup však nelze doporučit. Položka A.II.2.5. i ztráta zanikající společnosti zatíží společnost v budoucnu. Na úkor vysokého základního kapitálu budou všechny budoucí zisky sloužit ke krytí vzniklé ztráty. Vhodnějším řešením je pak zvolení nižšího základního kapitálu, nebo snížení základního kapitálu na úhradu ztráty.

Dopady do zahajovací rozvahy nástupnické společnosti:

Aktiva		Pasiva	
Majetek A	80	Základní kapitál	180
Majetek B	0	A.II.2.5. Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací	-30
Goodwill	20	Ztráta běžného období	-50
Aktiva celkem	100	Pasiva celkem	100